

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/152/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0022200466
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:0022200466.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudkýň JUDr. Adriany Murínovej a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C., D. X, zast. advokátkou E. F. G., so sídlom Humenné, Námestie slobody 25, IČO: 51 007 771, proti žalovaným: 1/ D. B., nar. XX.X.XXXX, zomr. X.X.XXXX, naposledy bytom C., D. XX, 2/ H. C., nar. XX.X.XXXX, bytom C., D. XX a 3/ I. B., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XX, J., K. B., o žalobe na obnovu konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce zo dňa 10.7.2024, č.k. 27C/6/2022-142

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutom odmietavom výroku II. a súvisiacom výroku o trovách konania.

Žalobcovi a žalovaným v 2. a 3. rade nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) uznesením zo dňa 10.7.2024, č.k. 27C/6/2022-142 (ďalej len „uznesenie“) zastavil konanie proti žalovanému v 1. rade (I.), žalobu na obnovu konania odmietol ako zjavne neopodstatnenú (II.) a nepriznal žalovaným v 2. a 3. rade proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania (III.).

2. Rozhodol tak o návrhu, ktorým sa žalobca domáhal povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 7C/225/2015, o určenie neplatnosti závetu spísaného poručiteľom E. B., nar. XX.X.XXXX, zomr. dňa X.X.XXXX, ktoré bolo právoplatne skončené dňa 25.11.2021 (potvrdením rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 27.6.2018, ktorý žalobu zamietol), a to z dôvodu, že má nové dôkazy o tom, že jeho dedo v čase podpisu nebol pri zmysloch a nevedel, čo podpisuje. Žalobca v návrhu uviedol, že poručiteľ E. B., nar. XX.X.XXXX, zomrelý X.X.XXXX, dňa 19.2.1997 žiadal o zahájenie dedičského konania po svojej manželke H. B., B. D. a táto skutočnosť preukazuje, že poručiteľ bol už v tom čase chorý, pamäť mu neslúžila a trpel demenciou pri Alzheimerovej chorobe, pričom o tomto dôkaze sa žalobca dozvedel koncom roka 2021 a hneď podal návrh na obnovu konania. Majetok, ktorý bol predmetom závetu spísaného dňa 19.2.1997 do notárskej zápisnice sp.zn. N 74/97, Nz 41/97, na Notárskom úrade JUDr. Anny Mazúrovej v Sobranceiach, už v čase spísania závetu bol vo vlastníctve žalobcu, ktorý sa o neho príkladne staral. Závet je podľa žalobcu neplatný aj na základe tej skutočnosti, že poručiteľ v ňom uvádza, že žalovaní majú dediť len to, čo zostane po poručiteľovi a poručiteľ tam neuviedol aj vkladné knižky, hotovosť, doláre. Vkladné knižky sú zrušené, hotovosť doslova prepitá, dom vyrabovaný – aj uvedené dokazuje, že poručiteľ mal psychické problémy, na základe ktorých nemohol platne spísať závet.

3. Súd prvej inštancie aplikoval na predmetnú vec ustanovenia § 397 písm. a) a b), § 398, § 399, § 403 ods. 1 a 2, § 406, § 409, § 410, § 413 ods. 1, 2, § 61, § 62, § 63 ods. 1 a 2, § 65, § 161 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 7 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a v prvom rade skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať

o návrhu na obnovu konania. Nakoľko mal preukázané, že žalovaný v 1. rade D. B. dňa X.X.XXXX zomrel a jediný dedič žalovaného v 1. rade dedičstvo dňa 2.6.2023 odmietol, začala likvidácia dedičstva a žalobca súdu oznámil, že netrvá na pokračovaní v konaní s dedičmi žalovaného v 1. rade, mal súd za to, že vznikla tým neodstrániteľná prekážka konania a nie sú splnené podmienky, za ktorých môže vo veci ďalej konať, preto konanie proti žalovanému v 1. rade podľa § 161 ods. 2 CSP zastavil. Žalobu na obnovu konania posúdil ako podanú včas, avšak preskúmaním dôvodov prípustnosti obnovy konania dospel k záveru, že podaná žaloba je zjavne nedôvodná, a preto ju odmietol. Vo vzťahu k uplatneným dôvodom na obnovu konania podľa § 397 písm. a) a b) CSP, ktoré žalobca skutkovo odôvodňoval tým, že majetok, ktorý bol predmetom závetu spísaného dňa 19.2.1997 sp. zn. N XX/XX, J. XX/XX už v čase jeho spísania bol vo vlastníctve žalobcu, zároveň že závet nezahŕňal všetok majetok poručiteľa (napr. vkladné knižky, hotovosť, doláre) a že poručiteľ mal v čase spísania psychické problémy, pre ktoré závet nemôže byť platný, súd prvej inštancie uviedol, že žiadna zo skutočností namietaných žalobcom, nemá charakter takých dôkazov a skutočností, aké predpokladá ust. § 397 písm. a) a b) CSP. Mal za to, že žalobca v podstate poukazoval len na vecnú nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania, čo však nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 397 CSP a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 15/2000. Súd z pripojeného súdneho spisu mal preukázané, že žalobca už v konaní sp. zn. 7C/225/2015 predložil dôkazy, na ktoré poukazuje v žalobe na obnovu konania, a teda súdu pri rozhodovaní boli známe a na základe týchto skutočností vo veci rozhodol. Všetky námietky, ktoré mali byť dôvodom na pripustenie obnovy konania, žalobca predniesol v spore sp. zn. 7C/225/2015, boli zohľadnené už v rozsudku súdu prvej inštancie a v rozsudku odvolacieho súdu ako aj dovolacieho súdu, ktoré sa s týmito námietkami žalobcu vysporiadali. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že žalobcovi bol daný priestor sa vo veci vyjadriť (čo aj učinil), avšak v konaní nepredložil žiaden postačujúci dôkaz na preukázanie svojich tvrdení. Vzhľadom na uvedené dôvody podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP, žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 7C/225/2015, ako zjavne nedôvodnú odmietol. Súd zároveň rozhodol o trovách konania podľa ust. § 255 ods. 1 a 2, § 262 ods. 1 a 2 CSP tak, že žalovaným v 2. a 3. rade nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko im žiadne trovy v konaní nevznikli.

4. Proti II. výroku uznesenia, ktorým súd odmietol žalobu na obnovu konania ako zjavne neopodstatnenú, a súvisiacemu výroku III. o trovách konania, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie odôvodniac ho odvolacími dôvodmi podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f), g) a h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že povolí obnovu konania vo veci sp. zn. 7C/225/2015. Za hlavné nedostatky a vady rozhodnutia súdu prvej inštancie žalobca považoval jeho nedostatočné odôvodnenie, v ktorom sa súd nedostatočným spôsobom vysporiadal so zisteným skutkovým stavom a vec nesprávne právne posúdil. Z uvedených dôvodov považoval rozhodnutie za nepreskúmateľné. V ďalšej časti je odvolanie žalobcu obsahovo takmer úplne totožné s doplňujúcim podaním, ktorým žalobca prostredníctvom Centrom právnej pomoci ustanovenej právnej zástupkyne doplnil podanú žalobu na obnovu konania, v ktorom skutkovo dôvodil tým, že v čase kedy manželka poručiteľa E. B. zomierala, pred svedkami povedala, že svoj majetok dáva žalobcovi a odovzdala mu vlastnícke listiny od pozemku, ktoré žalobca priložil k návrhu. Od manželky poručiteľa dostal aj 60.000 Kč ako vďaka za jeho starostlivosť, ktorú zabezpečoval až do jej smrti. Majetok, ktorý bol predmetom závetu spísaného dňa 19.2.1997 pod sp. zn. N 74/97, Nz 41/97 na Notárskom úrade JUDr. Anny Mazúrovej v Sobranciach, už v čase spísania závetu bol v jeho vlastníctve a on sa príkladne o neho staral. Žalobca po poručiteľovi nezdedil žiaden majetok. Závet považoval žalobca za neplatný aj na základe skutočnosti, že podľa závetu žalovaní majú zdediť len to, čo zostane po poručiteľovi a poručiteľ tam neuvádza aj vkladné knižky, hotovosť, doláre. Tvrdil, že poručiteľ zle hospodáril s majetkom, nakoľko dovolil zničiť majetok v hodnote 100.000 €, čo dokazuje, že mal psychické problémy, na základe ktorých nemohol platne podpísať závet.

5. V doplňujúcom podaní vo veci: Doplnenie odvolania a oprava chýb, doručenom súdu dňa 7.10.2024 (č.l. 161) žalobca uviedol: „Mám nový dôkaz o tom, že dedo nevedel, čo robí. Načo by žiadal obnovu konania po babe, keď on už vraj bol na dedičskom konaní v roku 1989. Nevie, prečo súd neberie žiaden dôkaz na vedomie. Nevie, prečo súd kryje zlodejku podvodníčku, ktorá iba využila jeho starobu a chorobu. Myslím tým H. C., ktorá zneužila aj ďalšie dve osoby v obci Jenkovce a podvodom napísala dom na deda už po jeho smrti. Aj preto som viackrát žiadal o jej prítomnosť na pojednávaní, súd nevyhoviel prečo ?“.

6. Žalovaná v 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu sa plne stotožnila s napadnutým uznesením a mala za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil všetky skutkové okolnosti a nie je potrebné ich ďalšie skúmanie.

7. Žalovaný v 3. rade vo vyjadrení k odvolaniu sa ohradil proti tomu, že je označený ako žalovaný, pretože podľa závetu nič nededil a nechce mať nič s týmto nekonečným súdnym sporom, ani figurovať ako strana sporu. Zdôraznil len, že k žalobe nemá čo dodať a v predchádzajúcich konaniach sa opakovane vyjadroval k osobe žalovaného v 1. rade a žalovanej H. C..

8. Žalobca na vyjadrenia žalovaných v 2. a 3. rade nereagoval.

9. Uznesenie vo výroku I., ktorým súd zastavil konanie proti žalovanému v 1. rade, nebolo odvolaním napadnuté, v tejto časti nadobudlo právoplatnosť v zmysle § 367 ods. 2 a 3 CSP, a preto v tomto výroku nebolo predmetom odvolacieho prieskumu.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a z hľadiska odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f), g) a h) CSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

11. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f), g) a h) CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (g) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

12. V odvolaní žalobcom formálne označené odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) a g) CSP, neboli podopreté konkrétnymi odvolacími námietkami a výhradami, ktoré by preukazovali ich naplnenie, a tak podľa posúdenia odvolacieho súdu neboli tieto odvolacie dôvody žalobcom materiálne, a preto ani procesne účinne uplatnené. V tejto spojitosti odvolací súd upriamuje pozornosť na záver vyplývajúci z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 90/2019 zo dňa 5.11.2019, v zmysle ktorého odvolací dôvod nemôže spočívať len na všeobecnom vyjadrení nespokojnosti s rozhodnutím bez bližšej špecifikácie vytýkaných nesprávností v kontexte konkrétnych okolností prípadu.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP týkajúci sa skutkových väd rozhodnutia (nesprávnych skutkových zistení), je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 s nasl. CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré sú založené na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

14. Právnym posúdením sa rozumie činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu, to znamená vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci [odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP] je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie); dochádza k nemu vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo ak síce použil správny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo aplikoval na zistený skutkový stav alebo z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

15. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami, so spôsobom právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie i s jeho právnym záverom, že žalobcom podaná žaloba na obnovu konania vedeného pred Okresným súdom Michalovce pod sp. zn. 7C/225/2015 je zjavne nedôvodná, t.j. nie sú dané zákonné dôvody na jej podanie v zmysle ust. § 397 CSP. V podrobnostiach odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP odkazuje na úplné a vecne správne dôvody uvedené v preskúvanom rozhodnutí súdu prvej inštancie, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje. Neboli zistené žiadne pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mali za následok nesprávnosť rozhodnutia, preto len na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého uznesenia, reagujúc tým zároveň na odvolacie námietky žalobcu (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP), odvolací súd dodáva nasledovné dôvody:

16. Obnova konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného súdneho rozhodnutia. Prísnosť a striktnosť právnej úpravy obnovy konania nie je samoučelná, zrejmým záujmom a snahou zákonodarcu bolo prispieť k zachovaniu právnej istoty a pripustiť výnimku zo zásady nezmeniteľnosti už raz právoplatne rozhodnutej veci len výnimočne, za predpokladu splnenia konkrétnych zákonných podmienok, a to vo vzťahu k osobe oprávnenej k podaniu žaloby na obnovu konania, lehôt na podanie žaloby na obnovu konania a stanovením dôvodov prípustnosti obnovy konania zakotvených v ust. § 397 CSP.

17. Jedným z charakteristických znakov obnovy konania je jej prejednanie v dvoch fázach; v prvej fáze súd skúma procesnú prípustnosť obnovy konania (v zmysle podmienok prípustnosti), posúdi podanú žalobu a až na základe záverov o splnení podmienok prípustnosti rozhodne, či žalobu na obnovu konania pripustí alebo ju zamietne. K jej vecnému prejednaniu (druhá fáza obnovy konania) však pristúpi až v prípade záveru o jej prípustnosti z hľadiska oprávnenosti na jej podanie, včasnosti, danosti niektorého z dôvodov prípustnosti obnovy konania taxatívne stanovených v ust. § 397 CSP. Účelom žaloby na obnovu konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí súdov, pokiaľ dodatočne vyšli najavo „nové“ skutočnosti či dôkazy, ktoré sa v pôvodnom konaní nemohli použiť a tak ani brať do úvahy pri rozhodovaní, alebo ktoré sa v pôvodnom konaní objektívne nemohli vykonať, hoci ich vykonanie bolo navrhnuté. Jej cieľom nie je revízia pôvodného konania ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov či spochybňovanie spôsobu ich hodnotenia (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.2.2021, sp. zn. 4Cdo/144/2020).

18. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na zistení, že neboli splnené podmienky prípustnosti povolenia obnovy konania, pričom nezistil existenciu zákonných dôvodov na povolenie obnovy konania v zmysle § 397 CSP, preto žalobu na obnovu konania ako zjavne nedôvodnú odmietol. Odvolací súd sa stotožňuje so správnym záverom súdu prvej inštancie, že nie je daný žiadny z taxatívne stanovených zákonných dôvodov prípustnosti obnovy konania v zmysle ust. § 397 CSP.

19. Podľa § 397 CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak: a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

20. Ako správne súd prvej inštancie v napadnutom uznesení uviedol, dôvodom prípustnosti obnovy konania je v zmysle § 397 písm. a) CSP je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré musia spĺňať podmienku, že ich strana oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania nemohla bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, pričom otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktno procesného hľadiska, ďalej skutočnosť, že dôvodom obnovy konania sú len také skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktoré sa týkajú strán a predmetu pôvodného konania a skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy sú spôsobilé privodiť pre stranu pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Tieto podmienky prípustnosti ust. § 397 CSP stanovuje kumulatívne, a teda, pokiaľ z vykonaného dokazovania vyplývalo, že strana sporu mohla skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy použiť už v pôvodnom konaní, bez ohľadu na to, že tieto mohli privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci a bez skúmania toho, či sa týkajú strán alebo predmetu sporu, podmienky na pripustenie obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP splnené nebudú.

21. Na rozdiel od dôvodu obnovy podľa písmena a), v zmysle § 397 písm. b) CSP ide o procesnú situáciu, keď strana riadne splnila svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, a teda riadne označila

dôkaz, ktorý navrhla vykonať, avšak z objektívnych dôvodov takýto dôkaz nebolo v pôvodnom konaní možné vykonať. Ako typické príklady možno uviesť dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav svedka, ktorý neumožňuje jeho výsluch, či stratu alebo zničenie listiny. Ak sa po právoplatnom skončení veci ukáže, že v pôvodnom konaní navrhnutý dôkaz už možno vykonať, a zároveň je tento dôkaz spôsobilý privediť strane oprávnenej na podanie žaloby na obnovu konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci, pôjde o typický príklad dôvodu obnovy konania podľa § 397 písm. b) CSP.

22. Odvolací súd sa bez výhrad stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v žalobe neoznačil skutočnosť, dôkaz, či rozhodnutie, ktoré by spĺňali parametre dôvodu pre obnovu konania podľa § 397 písm. a), b) CSP. Žalobca v podanej žalobe na obnovu konania a jej doplnení uvádzal, že má nové dôkazy o tom, že poručiteľ E. B. nebol v čase podpisu závetu pri zmysloch a v tejto súvislosti poukázal na diagnózu demencie pri Alzheimerovej chorobe, ktorou poručiteľ trpel. K tejto námietke odvolací súd uvádza, že už v pôvodnom konaní sp. zn. 7C/225/2015 bola táto skutočnosť zrejماً a súdmi zistená z lekárskeho správ a zdravotnej dokumentácie E. B. z Geriatrického centra Strážske a Psychiatrickej nemocnice v H., v ktorých bola uvedená táto diagnóza poručiteľa. Z rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 27.6.2018, č.k. 7C/225/2015-105 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.9.2021, č.k. 5Co/210/2020-215 pritom vyplýva, že napriek uvedenej informácii (zistenej diagnóze poručiteľa) z vykonaného dokazovania nebolo možné vyvodiť jednoznačný záver, že poručiteľ v čase spisania závetu (dňa 19.2.1997) trpel duševnou poruchou (chorobou), ktorá ho robila na tento úkon neschopným, a to vzhľadom na to, že vyriešenie predmetnej otázky záviselo od posúdenia skutočností, na ktoré treba vedecké poznatky, pričom znalecké dokazovanie navrhla žalobkyňa v 1. rade, následne však na ňom netrvala. Súd preto žalobu žalobcov o neplatnosť závetu z dôvodu neunesenia dôkazného bremena zamietol. Odvolací súd poukazuje na to, že zmienenú skutočnosť žalobcom tvrdenú ako dôvod obnovy konania, žalobca uviedol už v pôvodnom konaní a súd prvej inštancie sa s ňou dostatočným spôsobom vysporiadal v odôvodnení rozsudku zo dňa 27.6.2018, č.k. 7C/225/2015-105 (body 13., 30. až 34.) ako aj odvolací súd v bode 21. odôvodnenia rozsudku zo dňa 23.9.2021, č.k. 5Co/210/2020-215. Vo vzťahu k ostatným skutočnostiam, ktoré žalobca uvádzal v žalobe ako aj v ďalších podaniach a poukazoval nimi na svoju starostlivosť vo vzťahu k poručiteľovi a jeho majetku, ktorú vyvíjal v čase života poručiteľa E. B. a jeho manželky, odvolací súd zastáva rovnaký názor ako súd prvej inštancie, a to že sa jedná o skutočnosti, ktoré nie sú spôsobilé založiť (nepredstavujú) spôsobilý dôvod pre povolenie obnovy konania.

23. Nakoľko žalobca v žalobe na obnovu konania označil skutočnosti, ktoré uviedol už v pôvodnom konaní, je nutné prisvedčiť správnosti záverov súdu prvej inštancie v jeho procesnom postupe prejednaní žaloby na obnovu konania z hľadiska jej prípustnosti, ktorý žalobu na obnovu konania nemohol vecne prejednať a musel ju ako zjavne nedôvodnú odmietnuť, nakoľko žiadne z tvrdení uvádzaných žalobcom nemá charakter dôkazov a skutočností, aké predpokladá ust. § 397 CSP.

24. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom odmietavom výroku II. a v súvisiacom výroku III. o nepriznaní nároku žalovaným v 2. a 3. rade na náhradu trov konania, ako vecne správne potvrdil.

25. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. V odvolacom konaní žalovaní v 2. a 3. rade mali plný procesný úspech, a preto im v súlade s cit. ust. § 255 ods. 1 CSP vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní neúspešný. Nakoľko však podľa obsahu spisu žalovaným v 2. a 3. rade v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli a ich vynaloženie nemožno ani rozumne predpokladať, odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými v 2. a 3. rade tak, že žiadnej zo strán nárok na ich náhradu nepriznal.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, a to z dôvodov uvedených v ust. § 420 a nasl. CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.